

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 524/2018-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s. r. o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Milan Chovanec, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Er 3527/2014 za účasti Okresného súdu Žilina a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Er 3527/2014 p o r u š e n é b o l i .

2. [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je im Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] trovy konania v sume 585,76 € (slovom päťstoosemdesiatpäť eur a sedemdesiatšesť centov) na účet ich právneho zástupcu Advokátskej kancelárie [REDACTED], [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2018 doručená s'ťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej aj „s'ťažovatelia“ alebo „povinní“), zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s. r. o., v mene ktorej koná advokát JUDr. Milan Chovanec, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Er 3527/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo s'ťažnosti vyplýva, že s'ťažovatelia boli v procesnom postavení povinných v exekučnom konaní o vymoženie peňažnej pohľadávky na základe nesplatenej úverovej zmluvy. S'ťažovatelia v s'ťažnosti uvádzajú, že okresný súd nerozhodol právoplatne o ich námietkach proti exekúcii za takmer štyri roky do podania ústavnej s'ťažnosti a o ich návrhu na zastavenie exekúcie za takmer tri roky do podania ústavnej s'ťažnosti, a to napriek tomu,

že takmer rok pred podaním ústavnej sťažnosti podali aj sťažnosť predsedovi okresného súdu. Sťažovatelia sa domáhajú aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 11 000 € ([REDACTED] v sume 5 000 € a [REDACTED] a [REDACTED] každý po sume 3 000 €), čo odôvodnili predovšetkým porušením ich očakávaní, že o skutkovo jednoduchej veci rozhodne okresný súd právoplatným spôsobom skôr. Ďalej zdôraznili, že ďalšie trvanie exekúcie a skutočnosť, že sú vedení v centrálnom registri exekúcií, im znemožňuje plnohodnotne nakladať s majetkom. Vedenie osoby [REDACTED] v centrálnom registri exekúcií zároveň podľa sťažovateľov poškodzuje jeho dobré meno, pretože je živnostníkom podnikajúcim pod obchodným menom [REDACTED] – [REDACTED] [REDACTED], čo môže odradiť potenciálnych klientov, resp. obchodných partnerov.

3. Sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa

- čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a

- čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 33Er/3527/2014 porušené boli.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. : 33Er/3527/2014 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi v rade 1/ priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5000 € sťažovateľovi v rade 2/ priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3000 € a sťažovateľovi v rade 3/ priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3000 €, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 390,50 €, ktorú je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 524/2018-17 z 27. septembra 2018 ju podľa § 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

5. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 33 Er 3527/2014 zistil tento priebeh napadnutého konania:

Dňa 26. septembra 2014 boli okresnému súdu v rámci exekučného konania predložené na rozhodnutie námietky povinných proti exekúcii.

Dňa 8. januára 2015 okresný súd vyzval oprávneného, aby sa vyjadril k námietkam proti exekúcii.

Dňa 27. januára 2015 oprávnený v exekučnom konaní doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k námietkam povinných proti exekúcii.

Dňa 9. septembra 2015 okresný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom uznesením zamietol námietky proti exekúcii.

Dňa 24. septembra 2015 bolo okresnému súdu doručené odvolanie povinných proti uzneseniu okresného súdu z 9. septembra 2015, čím bolo predmetné uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom *ex lege* zrušené s tým, že o námietkach povinných má opätovne rozhodnúť okresný súd obsadený sudcom. Súčasne s podaním odvolania podali povinní na okresnom súde aj súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie.

Dňa 5. októbra 2015 ustanovený súdny exekútor postúpil okresnému súdu návrh povinných na zastavenie exekúcie aj s vlastným vyjadrením, v ktorom navrhoval zamietnuť predmetný návrh v celom rozsahu.

Dňa 27. januára 2016 okresný súd vyrozumel súdneho exekútora o odvolaní povinných proti uzneseniu okresného súdu z 9. septembra 2015 a taktiež vyzval oprávneného, aby sa vyjadril k odvolaniu povinných.

Dňa 15. februára 2016 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie oprávneného.

Dňa 18. novembra 2016 povinní urgovali okresný súd, aby konal v predmetnej veci.

Dňa 4. mája 2017 súdny exekútor žiadal okresný súd, aby mu oznámil stav konania vo veci rozhodovania o odvolaní povinných a o ich návrhu na zastavenie exekúcie.

Dňa 5. septembra 2017 povinní doručili predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní.

Dňa 14. augusta 2018 bola ústavnému súdu doručená sťažnosť povinných v exekučnom konaní.

Dňa 28. augusta 2018 okresný súd obsadený sudcom vydal uznesenie, ktorým zamietol námietky povinných proti exekúcii, ako aj návrh povinných na zastavenie exekúcie.

6.1 Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval prípisom zo 17. októbra 2018 predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k vecnej stránke prijatej sťažnosti a k možnosti upustenia od ústneho verejného pojednávania vo veci.

6.2 Dňa 27. novembra 2018 bol ústavnému súdu doručený prípis podpredsedníčky okresného súdu sp. zn. 1 SprS 306/18 z 13. novembra 2018, v ktorom uznala, že v napadnutom konaní došlo k priet'ahom napriek tomu, že v danej veci nešlo o skutkovo ani právne zložitú vec, a tiež, že v napadnutom konaní nedošlo k procesným prekážkam spôsobeným účastníkmi konania. Podpredsedníčka okresného súdu ďalej uviedla, že tieto priet'ahy boli spôsobené veľmi vysokým počtom nevybavených vecí exekučnej agendy, v ktorej za pretrvávajúceho nedostatočného personálneho obsadenia súdu a pri vysokej fluktuácii na pozíciách asistentiek, súdnych tajomníkov a vyšších súdnych úradníkov nie je ani pri zvýšenom pracovnom úsilí sudcov, vyšších súdnych úradníkov, súdnych tajomníkov a asistentiek objektívne možné konať a rozhodovať súčasne bez vzniku akýchkoľvek priet'ahov. Ak by ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, navrhuje, aby svoje rozhodovanie obmedzil len na konštatovanie priet'ahov v konaní a uloženie povinnosti konať, žiada pritom zohľadniť skutočnosť, že námietky sťažovateľov a ich návrh na zastavenie exekúcie boli v konečnom dôsledku vyhodnotené ako nedôvodné.

6.3 K prípisu podpredsedníčky okresného súdu bolo pripojené vyjadrenie zákonného sudcu, ktorý uviedol, že v predmetnom konaní došlo nepochybne k zbytočným priet'ahom,

neprimeraným i vo vzťahu k jestvujúcemu nepriaznivému stavu podmienok na výkon súdnictva.

6.4 Zároveň podpredsedníčka okresného súdu vyjadrila súhlas s tým, aby ústavný súd rozhodol o sťažnosti bez nariadenia ústneho pojednávania.

7.1 Ústavný súd následne prípisom z 29. novembra 2018 vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby zaujal stanovisko k vyjadreniu podpredsedníčky okresného súdu, ktoré mu v prílohe zaslal, ako aj k otázke vhodnosti ústneho pojednávania.

7.2 Stanovisko právneho zástupcu sťažovateľov bolo ústavnému súdu doručené 4. decembra 2018, pričom v tomto stanovisku sťažovatelia zotrvali na podanej sťažnosti, vyčíslili výšku náhrady trov právneho zastúpenia a súhlasili s upustením od ústneho pojednávania v tejto veci.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Er 3527/2014 pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii a o návrhu na zastavenie exekúcie došlo k porušeniu

základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11.1 Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

11.2 Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

12. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

14. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej

neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (napr. § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1), ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti už vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú

- právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje,
- správanie účastníka súdneho konania a
- postup samotného súdu.

Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

16. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti vecí, ústavný súd poukazuje aj na vyjadrenie zákonného sudcu v predmetnom konaní, podľa ktorého v tejto konkrétnej exekučnej veci nešlo o skutkovo ani právne zložitú vec. Zložitosť vecí ústavný súd zhodne s názorom zákonného sudcu v tomto prípade nemohol považovať za skutočnosť, ktorá by podstatnou mierou prispela k dĺžke napadnutého konania.

17. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom. Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu, konštatuje, že správanie sťažovateľov ako povinných v napadnutom exekučnom konaní nemalo negatívny vplyv na dĺžku konania. V predmetnom

exekučnom konaní sťažovatelia predložili okresnému súdu podania (námietky proti exekúcii, resp. opravné prostriedky proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti exekúcii vydanému vyšším súdnym úradníkom a návrh na zastavenie exekúcie) a okresný súd o týchto podaniach neadekvátne dlho rozhodoval, preto správanie strán v napadnutom konaní nevytváralo ani teoreticky prekážky pre (možný) plynulý postup okresného súdu.

18.1 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní. Z doterajšieho priebehu napadnutého konania popísaného v bode 5 odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že došlo k dvom výrazným obdobiam neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu (obdobie od 27. januára 2015 do 9. septembra 2015 v trvaní pol roka – pred rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka o námietkach proti exekúcii a obdobie od 15. februára 2016 do 28. augusta 2018 v trvaní dva a pol roka – pred rozhodnutím zákonného sudcu o námietkach proti exekúcii po podaní opravného prostriedku a o návrhu na zastavenie exekúcie), keď okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty strán preskúmaného exekučného konania. V napadnutom konaní pri rozhodovaní o návrhoch sťažovateľov v rámci exekučného konania teda došlo k neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu v celkovej dĺžke takmer 3 roky, čo možno v kontexte danej veci považovať za porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov.

18.2 Vo vzťahu k argumentácii podpredsedníčky okresného súdu, že dôvodom prietáhov v napadnutom konaní je personálna situácia na okresnom súde, ústavný súd uvádza, že v podobných súvislostiach už viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03, II. ÚS 140/2017), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohli len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí, a teda vykonanie spravodlivosti bez

zbytočných prietáhov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

19. Na základe uvedených skutočností dospel ústavný súd k záveru, že základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Er 3527/2014 porušené boli (bod 1 výroku tohto nálezu).

III.

20. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

21. Ústavný súd poukazuje na to, že podľa prehľadu úkonov v napadnutom konaní bolo už 28. augusta 2018 okresným súdom rozhodnuté o odvolaní sťažovateľov proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o námietkach a zároveň o ich návrhu na zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nevyhovel sťažnosti v tej časti, v ktorej sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov (bod 4 výroku tohto nálezu), pretože takýto príkaz uložený okresnému súdu v aktuálnej procesnej situácii nemá žiadne opodstatnenie.

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

24.1 Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

24.2 Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

25. Sťažovatelia si uplatnili primerané finančné zadosťučinenie v sume 11 000 € ([REDACTED] v sume 5 000 € a [REDACTED] a [REDACTED] každý po sume 3 000 €). Sťažovatelia poukazovali na obmedzujúce účinky trvania exekúcie a [REDACTED] navyše aj na to, že vedenie v centrálnom registri exekúcií poškodzuje jeho dobré meno s ohľadom na jeho podnikateľskú činnosť. Ústavný súd zastáva názor, že celkové trvanie exekúcie nesúvisí bezprostredne so základným právom účastníkov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Toto základné právo smeruje iba k povinnosti exekučného súdu, aby o návrhoch a podaniach účastníkov exekučného konania rozhodoval v primeranej lehote (čo v tomto prípade dodržané nebolo), nezaručuje ale už rýchlosť vykonávania exekúcie súdnym exekútorom, pretože táto v konečnom dôsledku závisí od konkrétnych majetkových pomerov povinných v exekučnom konaní, t. j. ako rýchlo dokáže súdny exekútor speňažiť majetok povinných. Odôvodnenie nároku na pomerne vysoké finančné zadosťučinenie dĺžkou trvania exekúcie preto nemôže obstať.

Čo sa týka dobrého mena [REDAKOVANÉ], ústavný súd podotýka, že v tomto prípade je samotné vedenie exekúcie dôsledkom nesplnenia povinnosti dlžníka na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, t. j. nesplnením dlhu. Ohrozenie alebo poškodenie dobrého mena [REDAKOVANÉ] je preto dôsledkom samotného konania, resp. nekonania práve [REDAKOVANÉ], a nie dôsledkom postupu okresného súdu. Ústavný súd ale, prihliadnuc na skutočnosť, že v napadnutom konaní došlo očividne k neodôvodneným priet'ahom zo strany okresného súdu, priznal každému zo s'ťažovateľov finančné zadosťučinenie v sume 500 € (bod 2 výroku tohto nálezu).

26.1 Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

26.2 Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

27. S'ťažovatelia tiež žiadali o úhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním právnym zástupcom. S'ťažovatelia si uplatnili náhradu trov konania v sume 585,76 € za tri úkony právnej služby vrátane režijného paušálu a dane z pridanej hodnoty.

28. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2018 v sume 153,50 € [1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) s poukazom na § 13 ods. 2 vyhlášky a náhrady hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 9,21 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd zistil, že s'ťažovateľmi uplatnená suma trov konania vo výške 585,76 € neprevyšuje sumu vypočítanú ústavným súdom podľa vyhlášky (t. j. za dva úkony pri troch zastúpených

osobách), preto sťažovateľom priznal náhradu trov konania v sume uplatnenej ich právnym zástupcom (bod 3 výroku tohto nálezu).

29. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

30. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2018